

Шалқар

МЕРЕЙ

ЕҢБЕКПЕН ДӘУІРЛЕГЕН ДӘУЛЕТЖАН АҒА

АДАМ БАЛАСЫ ӨЗІНІҢ ЖҮРІП
ӨТКЕН ЖОЛЫМЕН. АРТЫНАН
ЕРГЕН ҰРПАҒЫМЕН МАҚТАНА-
ДЫ АППА БЕРГЕН ҒҰМЫРДЫ
АДАЛ ЕҢБЕКПЕН ӨРБИТІП,
БҮГІНДЕ СОЛ БЕЙНЕТТІ
КҮНДЕРДІҢ ЗЕЙНЕТІНЕ КЕНЕЛІП,
ЖАЙҒАН БҮТАҒЫНЫҢ АЛТЫН
ДІҢГЕГІНЕ АЙНАЛҒАН ҚАЗЫНАЛЫ
ҚАРТТАРЫМЫЗ БАРШЫЛЫҚ,
ҚАРТТЫҚҚА КЕЛСЕ ДЕ ҚАБІЛЕТІ
ҚАРЫМДЫ, СӨЗІ ШАЛЫМДЫ,
ЕЛГЕ СЫЙЛЫ ҚАДІРМЕНДІ АҚСА-
ҚАЛДАРЫМЫЗДЫҢ БІРІ — ДӘУ-
ЛЕТЖАН ЕЛЕУСІЗОВ АҒАМЫЗ
БҮГІНДЕ СЕКСЕН ЖАСҚА ТОЛЫП
ОТЫР.

Адам ғұмыры әр алуан кезеңдермен өрледі. Ұтығана өмір онысымен қадірлі, ізінсізмен қымбат. Осындай қымбат сәттер өмірден мән мән сенің арттырып қанама жеткі шұақ ұқпатады. Алайда іскретім қалтыз. Дәулетжан ағаның балалық шағында бұндай шұақты сәттер аз болды. Сол кездегі тұрмыстың ауырталығы, әр үйдің қонырдай қрлы, соғыс зардабы көптеп күннің күршім де қалғанымен тұрғанды еді.

Арал теңізінің солтүстік жағасынан Шалаңырағай деген созылып жатқан Ұлағе Борсық құмылдың бөкселерімен Ордақнан табанымын тұсынан ұшырастыруға болады. Осы жерден Ордақнан деп аталуының да өз тарихы бар. Ол — еңгіз бұйығын белкі етпеле.

Дәулетжан ағаның әкесі Райым осы жерде (қазір Есет ауылы) 1909 жылы өмірге келген. Теңір дегенге қарсы келген кім бар деген?! Бала Райымға тағдырда тауарметті тартыруға асықты. Ол үш жасында анадан бес жасында некеден айырылып, жетімдіктің қамытын өзі панасы балалар үйіне айналды.

— Қаз көздеріңдің айтқанына өзім табанды мақсаты мен, жергілікті болыпты. Ата-ана қамқорлығынсыз өскенің ерте шарған шайыр деп те ойланмын. Сол балалар үйінде тарбиеленіп жүріп мектепті рабфакты тәмамдап, әңгіре уәғалашыға оқуға түседі. Оны қайдағыдай аяқтап, кейіннен дәрігерлікке ауысқа оралған алғашқы кадрлық офицер. Кейін Заң институтына оқуға түсіп, оны бітіргеннен кейін Арал қонысында ішкі істер бөлімінің бастығы болып қызмет атқарады. Мен сол Аралда 1938 жылдың 26 қаңтарында дүниеге келіптік. Ұлы Отан соғысы басталысымен әкемнің өзі ерік білдірген сол және әскери үнілше бітіргендіп әскерленіп, Ақтау-сына жіберілетіннен 105 адамды таңдап алатын.

те алдыны шештің көрініп, түрлі шаруаның тұрмысқа шешіе болды. Ұлы мен түзде шаруасын ақса арқалаған қайсар ана жалғыздың тарбиесіне айрықша көңіл бөледі. Отбасының тірешіне айналған қайсар анадан төлем алған баланың Бұрын «Есейгенде мен де шешем сияқты ел әйелі үшін қызмет істеймін» деген таптығын көрініп тұрды. Анасының әр сөзімен ол үлкен күш, жігер алатын-ды. Бірде шешесі оған «Сенің өңің еңбеккер, тымақты кісі болды. Күндіз түні жұмыс қыламын, жиі баларға шығатын. Саған ағым ауыр болған кезде бір күнде түнмен ұрықтай алмай тән ата көзімдегі. Түсімі ұзын балық ақсақалды абыз ата кіріп, «балам ұшымдамамы бір жақсы болады, оң жағына қарайды, әркімнен қатыр тоған» — деді. Оң жағына қарасам бір арғытан ерсілеп ауылға қатыр өзім. Онымен көрсем тән атып те, ресіңе алдында бозторғайлар шырыт деп тұр. Сен сол абыз атамның баласы мен дүниеге келдің, өзімнің Арстан деп қылым алды, бирақ сенің атыңды өзім Дәулетжан болғанын қалады» депті.

Ағарының оқуына өзім артың баласының өсіп-өзде мамандық таңдауы Заң тоқынан болыпты. Оқушы кезінде оған Сраш Асқаров деген ұстазы «Сенің жақсы ізімің шығады» деп үміт артты. Оқуға зерек бала 1955-1956 оқу жылында аудандық қарасты Қаратой жетпіс жылдық мектебінде мұғалім болып жұмыс істеді. Бір күн қолжазба жеткі болып облыстық оқу бөлімінің бастығы Кабыбүллің деген кісі келіп, қолың осы мектепке соғады. Мектеп директоры Самғұл Ағаманбаев облыстың бас мұғалімі етіп Дәулетжан ағаның сабағына кірмеңі бар ма? Дипломсыз жас кіптің сабақ беру таптығы қаныққан Кабыбүллің «Сен жақсы нешеде болса аласың, ҚазПИ-ге оқуға түсі», — деп батасын берді.

«Сөйтіп 1956 жылы ҚазПИ-ге оқуға түссем бе деп сұрастырсам лезіңізін айттың. Студентке 22 сәм ал селхозинституттың студентіңіз 35 сәм өзім. Ол уақытта шешім атқару комитетінде балы менгерушісі, ашығы 45 сәм болатын. Балға сәлетің адаммын жоқ, ары кіланып, бері кіланып ауыл шаруашылығы институтына түсіңізге тұра келді. Сонда студентіңізге таңдап тұрмын екен» — деп қыламыз ол.

1961 жылы Алматы қаласындағы Қазақ мемлекеттік ауыл шаруашылығы институтын таңыма-ауылқым мамандығы бойынша тәмамдап, ауыл шаруашылығын өрте сүйрейтін қымыттың бірін кезд. Еңбегі жолы басталған күннен қазің кездегі шаруа жұрттесе берің де байыптың қыбылдап, табандылықпен атқаруға машықтанды. Сол мамандықпен Мұхтар Әуеланымда, «Ғиба», «Татар» со-

бір еңбегі өткен ел азаматы. Мен қыздығын болғанды Менге би бабаларды өзім алу таптық, шешімің журналистің Телуқан Шайкырамын, тұнығына 100 жыл толу мерекесінің өтеу комиссиясында төрмалық жасады. Қланың кісі келетін бұндай азаматтар ардағын кілем назарында болатыны талаосыз. Ал осындай сәлемдерге не болған адамның абыромы да ешқашан аласарған емес. Бұл ретте Дәулетжан ақсақалдың абыромы асқақ. Оған қандай шаруа мен түрлі қауапкершілікті жүктесе де оны өрге тартты, бедің ұшын аябай тар тәкті. Елдің алғысы мен басқарылық марапатын кезд.

Бұл тіріліктең құнды дүние болса ол — уақыт. Сәлемдік тілдіңің сәлемдеген сол уақыт ішкіңі қылқалаң сайым аталы күннің өстеліп жадыңда жанғырады. Осы мақаламың мақсатымен ардагердің шаңырағына бас сұрадымызда ол үлкен әулеттің нағ, тіріңдей болып кен дәстәрқанымың теріңде ұтыр өзім. Аман саулықтың арқасында үлгеріп, өзімің дәстәрқаныңды көңілді дегендей, шаңрақ білдіріп те үлгерді. Сексен жыл адымдаған ағамыз сар беріп жүрсе де қарі көңілге қанық салдырып, біздің өтіңдемізді орындауға асылып, терің беліңге беттеді. Осы жерде тіңкілкі мәліметтерді оң ардагер өңбегің де өтеуізге өмістіңіңе қазм жетті. Ол қымыл болыпты ардағымың «Еңбекпен өңіліп

